

2024. 11. 10. P. u. 25. vasárnap, 8. hang

Tropár, s. hang

Le-szál-lát a ma-gas-ság-ból, ir - gal - mas U-runk, s el-fő-gad tad a háromnap
sí - ri - nyu - gal-mat, hogy min-ket is meg-sza-badíts a szen - ve - dé-sek-től,
ki fel-tá-ma-dásunk s életünk vagy, Uram, di - cső - ség né-ked!

Dicsőség... s. hang, konták-dallam

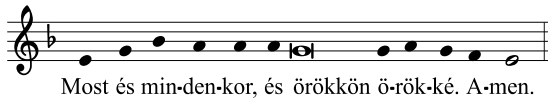
Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft. konták, s. hang

Fel - tá - mad - tál a sír - ből, s a holtakkal együtt Ádámot is föl - e - mel - ted,
É - va vigadoz a te föl-tá-ma-dá-so-don, s a föld minden határa-i ün-nep-lik
a te föl-ke-lé-se-det, nagy-ir-gal-mú U-runk!

Most és... s. hang, konták-dallam

Most és min-den-kor, és örökkön ö-rök-ké. A-men.

Konták s. hang

Mint bátor hadvezérnek győzel - mi é - ne - ket, s mint megszabadítónknak min - den
rossz - tól, há - la - adó imát zengünk néked, Is - ten - szü - lő, s ki legyőzhetetlenül
ha - tal - mas vagy, ké - rünk téged, mentsd meg a te szolgálodat min - den baj - tól,
hogyan teljes szívből éne - kel - jük né - ked: Üd - vöz - légy, Is - ten - nek szép - lő - te - len Je - gye - se!

Ft prokimen, s. hang

Tegyetek foga - dal - mat, és teljesítsétek azt a mi U - runk - nak, Is - te - nünk - nek,
a mi U - runk - nak, Is - te - nünk - nek!

Vers: Ismertté lett Júdeában az Isten, Izraelben nagy az ő neve. (75. zsoltár)

Ft alleluja, s. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Jertek, örvendezzünk az Úrnak, ujjongjunk Üdvözítő Istenünknek!

Vers: Siessünk színe elé magasztalással, és zsoltárokkal ujjongjunk neki!

(44. zsoltár)

Valóban méltó, s. hang

Va-lóban méltó dicsérni té-ged, Is - ten-szü-lő, a boldogságot és szép-lő-te-lent,
és a mi Istenünk - nek any - ját, ki a keru - bok - nál tisz - tel - tebb
és a szeráfoknál hasonlíthatat - la - nul di - csőbb vagy, ki az Is - tent, az I - gét
sé-rü-lés nél - kül szül - ted, téged valóságos Isten-szü-lő, ma-gasz - ta - lunk!

Miatyánk, s. hang sztichira-dallam

Mi Atyánk, aki a meny - nyek - ben vagy, szen - teltség meg a te ne - ved,
jő - jön el a te or - szá - god, legyen meg a te a - ka - ra - tod,
a-mint a mennyben, úgy a föl - dőn is. Min - den - napi kenyérünket add meg ne - künk ma,
és bocsásd meg vét - ke - in - ket, mi - képpen mi is megbocsátunk az elle - nünk
vét - ke - zők - nek, és ne vgy minket kí - sér - tés - be, de szaba - díts meg a go - nosz - tól.